
Inowrocław, st. 3 – kościół pw. św. Mikołaja, gm. loco, woj. kujawsko-pomorskie, AZP 44-40

Informator Archeologiczny : badania 33, 173

1999

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

kowych przemieszonych po spaleniu budynku i zawaleniu się stropów, z wyższych kondygnacji. Pozwoliło to na odtworzenie funkcji poszczególnych pomieszczeń znajdujących się zarówno na poziomie piwnicy, jak i na wyższych kondygnacjach. Dzięki zastosowaniu metod archeologicznych, udało się szczegółowo odtworzyć kolejne etapy powstawania budynku, jego przebudowy, a następnie zniszczenie i przemienienie w stanowisko archeologiczne. Równoległe do prac wykopaliskowych przeprowadzona została kwerenda archiwalna, w czasie której pozyskano źródła ikonograficzne, przedstawiające budynki przed ich zburzeniem oraz uzyskano informację o właścicielach i użytkownikach poszczególnych pomieszczeń.

W miejscach nie zniszczonych przez fundamenty kamienicy, natrafiono na pozostałości średniowiecznej warstwy kulturowej oraz pochodzące z tego okresu doły posypowe. Łącznie znaleziono około 6 tys. fragmentów ceramiki datowanej od XIII do XVIII w.

Zabytki i dokumentacja przechowywane są w Urzędzie Konserwatora Wojewódzkiego i Muzeum Okręgowym w Olsztynie.

Średniowieczne materiały zabytkowe opublikowane zostały w *Warmińsko-Mazurskim Biuletynie Konserwatorskim* R. I, 1999 r. Przygotowana do druku w *Roczniku Olsztyńskim* jest monografia części nowożytniej.

Badania nie będą kontynuowane.

INOWROCLAW, st. 3 – kościół pw. św. Mikołaja, gm. *loco*, woj. kujawsko-pomorskie, AZP 44-40

Badania prowadzili prof. dr hab. Jadwiga Chudziakowa i mgr Wojciech Miłek (Instytut Archeologii Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu). Finansowane przez parafię rzymskokatolicką pw. św. Mikołaja.

Badania miały charakter ratowniczy i prowadzone były w związku z montażem instalacji systemu ogrzewczego w kościele. Podzielono je na dwa etapy. W pierwszym prowadzono obserwację badawczą przy wykonywaniu odwiertów geotechnicznych na skwerze położonym po zachodniej stronie kościoła. W okresie średniowiecza obszar ten stanowił część forteczną, południowo-zachodni narożnik obwarowań miejskich. W drugim etapie przeprowadzono wyprzedzające badania archeologiczne wewnątrz kościoła w kruchcie, przy filarze empory organowej, w miejscu projektowanej maszynowni.

Na podstawie przeprowadzonych badań udało się poczynić wiele istotnych obserwacji na temat stratygrafii terenu przyległego do świątyni. W oparciu o analizę 64 odwiertów geologicznych określono kierunek przebiegu, szerokość oraz przekrój systemu dwóch fos biegnących do siebie równoległe, zlokalizowanych przy murach obronnych miasta.

W wykopie otwartym we wnętrzu kościoła zarejestrowano warstwę cmentarną użytkowaną w okresie od 1. połowy XV do XVI wieku włącznie. Odkryte szkielety ludzkie ułożone były na wznak, na linii południowy zachód – północny wschód, z głowami skierowanymi na południowy zachód, bez wyposażenia, z licznymi śladami uderzeń. W wykopie odsłonięto również fundament filara ściany zachodniej oraz filara empory organowej, określając ich technikę budowy i głębokość posadowienia.

Badania będą kontynuowane.

JAWORZE, st. 12, gm. *loco*, woj. śląskie, AZP 108-47/14

- osada kultury łużyckiej
- grodek stożkowaty (XIV-XV w.)

Badania prowadzili mgr mgr Bożena i Bogusław Chorąży (Muzeum Okręgowe w Bielsku-Bia-